

ЯВЛЕНИЕ VI

Горнитѣ, Злата.

Злата. (*свѣрснѣто на Райча*) Ам' ти шо-търсишь тукъ? бре Хадк вѣнѣ.

Райчу. Чорбаджіята же си доде, па же иска да ѣде.

Злата. Хади вѣнѣ, ти казвамъ, не чувашъ ли?

Райчу. (*като трѣгва*) Азъ же идж, ам... хлѣбъ?... [*излиза*].

Злата. [*на Анка*] Посглади са: дофгура...

Анка. Ахъ, Боже, иди ли? (*зема да са глади*).

Злата. Скоро... Гуди си и капелето.

Анка. Не трѣба.

Злата. Хемъ като влѣзе, да го оловишь за ржката, знашь? като авропейкитѣ?...

Анка. Нито хората. Не ще останж като простачка я? — А, ето го иди.

ЯВЛЕНИЕ VII.

Маргариди, Анка, Злата.

Маргариди. (*който прави комплименти*) Бонжур! мадмуазель.

Анка.. (*която го посрѣща весело и го олава за ржка*) Бонжур, мосійо.

Злата. (*която тожже го олава за ржка*) Бонджур, мушу.

Маргар. Мерси, мадам, Злата. Мосійо Деметріосъ не е ли у дома?

Злата. Сегничка излезе да са срѣщне съ ваша милость: той безъ мушу Маргарвиди не може; обичя ви като братъ.

Маргар. О, и азъ го обичямъ по-вече отъ братъ; обичямъ и васъ като мои сжщи роднини. И ако имате благодареніе, може да станемъ истенски роднини.

Злата. Благодареніето, мушу... отъ наша страна ще са на-мѣри... езеръ како да кажж...

Маргар. Много ми е драго, мадам... сжщо и отъ моята страна... сърдцата ни са посрѣщватъ.

Злата. Тѣй мушу, посрѣщватъ са, ами... посредѣ има малко... кривичко, ама, ако ще Господъ ще са оправн. — Ваша милость,